

ບົດສະຫຼຸບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບງົບປະມານດ້ານໂພຊະນາການ ປີ 2020 – 2022

ໃນ ສປປ ລາວ

ເນື້ອໃນສໍາຄັນ

- 1** ການແກ້ໄຂບັນຫາການຂາດສານອາຫານ ແມ່ນບູລິມະສິດສໍາຄັນຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນຍຸດທະສາດໂພຊະນາການແຫ່ງຊາດ 2016 – 2025 ແລະ ແຜນການປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດດ້ານໂພຊະນາການ (NPAN) 2021 – 2025.
- 2** ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງທຶນໃສ່ວຽກງານໂພຊະນາການ 186.17 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ເປັນເວລາ 3 ປີແລ້ວ (2020-2022) ເຊິ່ງເປັນການໃຫ້ຄໍາໝັ້ນສັນຍາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອ ປັບປຸງພາບລວມດ້ານໂພຊະນາການແຫ່ງຊາດ.
- 3** ໂດຍສະເລ່ຍແລ້ວ, ເກືອບ 91% ຂອງການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການທັງໝົດໃນທົ່ວປະເທດໃນໄລຍະສາມປີນີ້ ແມ່ນ ໃຊ້ທຶນພາຍນອກຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ. ການເອື້ອອຸຸງໃສ່ທຶນຈາກຜູ້ໃຫ້ທຶນຫຼາຍເກີນໄປ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມບໍ່ ແມ່ນອນກ່ຽວກັບການສະໜອງທຶນໄລຍະຍາວສໍາລັບກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂພຊະນາການ. ມີການສະເໜີໃຫ້ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຊອກຫາວິທີການເພີ່ມທຶນພາຍໃນສໍາລັບວຽກງານໂພຊະນາການ ແລະ ໃຫ້ນໍາພາຢ່າງມີ ຍຸດທະວິທີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການນໍາໃຊ້ທຶນພາຍນອກເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນການໃຊ້ເງິນຊໍ້າຊ້ອນ.
- 4** ຍ້ອນຄຸນລັກສະນະທີ່ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍຂະແໜງຂອງຍຸດທະສາດດ້ານໂພຊະນາການ ເຮັດໃຫ້ຍາກທີ່ຈະບັນລຸຄວາມ ເຂົ້າໃຈອັນດຽວກັນກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍໂພຊະນາການ. ເນື່ອງຈາກມີການເພີ່ມທະວີວິທີການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອແກ້ໄຂ ບັນຫາດ້ານໂພຊະນາການ, ເຮັດໃຫ້ຂະແໜງການ ຕີຄວາມໝາຍຂອງໂພຊະນາການຕ່າງກັນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມ ສ່ຽງທີ່ຈະຄິດວ່າ ທຸກໆວຽກງານດ້ານການພັດທະນາ, ວຽກງານສຸຂະພາບ, ກະສິກໍາ ແລະ ການສຶກສາ ສິ່ງຜົນຕໍ່ການ ແກ້ໄຂບັນຫາໂພຊະນາການ.
- 5** ເນື່ອງຈາກໂພຊະນາການບໍ່ແມ່ນຂະແໜງການທີ່ໂດດດ່ຽວ, ຈຶ່ງມີການເຊື່ອມງົບປະມານໂພຊະນາການເຂົ້າໃນ ລາຍການງົບປະມານຂອງກະຊວງຕ່າງໆ. ສິ່ງນີ້ສົ່ງຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ຄວາມໂປ່ງໃສດ້ານງົບປະມານ, ການໃຊ້ຈ່າຍ, ປະສິດທິພາບ, ແລະ ຄວາມເທົ່າທຽມໃນການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການ, ແລະ ມີຄວາມຍາກທີ່ສຸດທີ່ຈະວັດແທກໄດ້. ໃນຂະນະທີ່ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການປັບປຸງສາລະບານບັນຊີ, ພັດຍັງມີບັນຫາທີ່ສໍາຄັນກ່ຽວກັບການຂາດການຈັດປະ ເພດໜ້າວຽກທັງໝົດ ແລະ ໜ້າວຽກເຊື່ອມສານກັນ, ແຜນງານ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ, ລວມທັງລະຫັດເມືອງ.
- 6** ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານໂພຊະນາການ ຄວນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບວິທີການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ແບບເປັນໜຶ່ງດຽວ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາເພື່ອໃຊ້ວິທີການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຫຼາຍຂະແໜງການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານໂພຊະນາການໃຫ້ໄດ້ຜົນຮັບສູງສຸດ. ເຊິ່ງມັນເນັ້ນໜັກໃສ່ຄວາມສໍາຄັນຂອງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານ ການວາງແຜນ ແລະ ຂຶ້ນງົບປະມານຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຫຼາຍໆອົງກອນຂອງລັດ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບວຽກງານດ້ານ ໂພຊະນາການໃນຍຸດທະສາດໂພຊະນາການແຫ່ງຊາດ ແລະ NPAN.
- 7** ການຕັ້ງເປົ້າໝາຍ ແລະ ການຈັດຫາງົບປະມານສໍາລັບວຽກງານໂພຊະນາການ ຄວນໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນ ການຈັດສັນທຶນສໍາລັບວຽກງານໂພຊະນາການໃຫ້ກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ໃຊ້ຈ່າຍໃນວຽກງານທີ່ບໍ່ກ່ຽວກັບໂພຊະ ນາການ.

ພາກແນະນຳ

ບົດລາຍງານຫຍໍ້ສະບັບນີ້ ເປັນການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈດ້ານງົບປະມານ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນວຽກງານໂພຊະນາການ ຢູ່ໃນສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສປປ ລາວ). ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ສ້າງຍຸດທະສາດໂພຊະນາການແຫ່ງຊາດ 2016 – 2025 ເພື່ອເປັນກອບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໂພຊະນາການໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານດ້ານໂພຊະນາການ (NPAN) 2021 – 2025 ເພື່ອເປັນທິດທາງ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການຂາດສານອາຫານໃນທົ່ວປະເທດ. ຂໍ້ມູນທີ່ໃຊ້ໃນບົດລາຍງານຫຍໍ້ສະບັບນີ້ ລວມເອົາຂໍ້ມູນຈາກລັດຖະບານ (ສາທາລະນະສຸກ, ກະສິກຳ ແລະ ການສຶກສາ) ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ລວມທັງອົງການສາກົນ, ຈາກຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ແລະ ການຄາດຄະເນຂອງທີມງານຊ່ຽວຊານຜູ້ຊຽນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຂໍ້ມູນທີ່ສະແດງຢູ່ໃນບົດລາຍງານຫຍໍ້ນີ້ ອາດມີການຄາດຄະເນການການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການທີ່ອາດຫຼາຍເກີນໄປກວ່າຄວາມເປັນ ຈິງ ເນື່ອງຈາກວ່າ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບຍັງບໍ່ຄົບຖ້ວນຈາກລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງການລາຍງານຂໍ້ມູນການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາ ຈຶ່ງກາຍເປັນສິ່ງທ້າທາຍໃນການສັງລວມລາຍຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການໃນບົດລາຍງານຫຍໍ້ນີ້ ແລະ ສິ່ງຜິດຕໍ່ຄວາມໝັ້ນໃຈຕໍ່ຕົວເລກລາຍ ຈ່າຍສຳລັບວຽກງານໂພຊະນາການໃນ ສປປ ລາວ ໃນລະຫວ່າງປີ 2020 – 2022. ທ່ານສາມາດເບິ່ງຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມກ່ຽວກັບວິທີການ, ຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ສິ່ງ ທ້າທາຍ ໃນບົດລາຍງານການເງິນສະບັບເຕັມ NPAN 2020–2022.

ເປັນຫຍັງຕ້ອງລົງທຶນໃນດ້ານໂພຊະນາການ?

ການວິເຄາະຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດເປີດເຜີຍວ່າ ໃນ ສປປ ລາວ ທົ່ວປະເທດສູນເສຍເງິນປະມານ 481.66 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ປີ ຫຼື ເທົ່າກັບ 2.66% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP) ຈາກການຂາດສານອາຫານ. ການສູນເສຍທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ (ຫຼາຍກາຍເຄິ່ງຫນຶ່ງ) ແມ່ນເກີດຈາກ ພະຍາດເລືອດຈາງໃນເດັກນ້ອຍ ແລະ ແມ່ຍິງໃນໄວຈະເລີນພັນ. ເຊິ່ງກວມເອົາການສູນເສຍທາງດ້ານເສດຖະກິດທັງໝົດ 241.7 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2020. ຂາດສານອາຫານແບບລວງສູງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ກວມເອົາເກືອບ 1/3 (28%) ຂອງຕົວເລກຄາດຄະເນການສູນເສຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ຄາດວ່າເກີດຂຶ້ນຍ້ອນການຂາດສານອາຫານ. ຖ້າຈະໃຫ້ບັນລຸຄາດໝາຍສູງສຸດສຳລັບການຂາດສານອາຫານແບບລວງສູງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ທີ່ໄດ້ລະບຸ ໄວ້ໃນຍຸດທະສາດໂພຊະນາການແຫ່ງຊາດ ວ່າໃຫ້ລົງໄປຢູ່ 25% ຫຼື ຫ້ອຍກວ່ານັ້ນ ໃນປີ 2025, ສປປ ລາວ ຕ້ອງລົງທຶນໃສ່ຍຸດທະສາດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ການຂາດສານອາຫານແບບລວງສູງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ.²

©UNICEF Laos

1 ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແມ່ນນັບເອົາແຕ່ຜູ້ທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການ, ລວມມີ ສະຫະພາບເອີຣົບ, ລັດຖະບານສະຫະລັດອາເມລິກາ, ທະນາຄານໂລກ, ອົງການບໍລິການບັນເທົາທຸກ ກາໂຕລິກ, ອົງການອາຫານ ແລະ ການກະເສດແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ, ອົງການສຸພະນິມິດ ແລະ ອົງການຢູນິເຊັບ.
2 ສູນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ນະໂຍບາຍເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ (CSPR) ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ (NIER). 2021. ຜົນສະທ້ອນທາງດ້ານເສດຖະກິດຈາກການຂາດ ສານອາຫານໃນ ສປປ ລາວ. ເຂົ້າເບິ່ງໄດ້ໃນ: <https://nipn.lsb.gov.la/wp-content/uploads/2021/12/UNICEF-Lao-Economic-Consequences-Report-FINAL-WEB.pdf#page=16&zoom=100,0,0>

ພາບລວມດ້ານໂພຊະນາການໃນ ສປປ ລາວ

ສປປ ລາວ ໄດ້ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນການປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບດ້ານສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ ໃນໄລຍະທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ລວມທັງຫຼຸດຜ່ອນການຂາດສານອາຫານແບບລວງສູງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານຂອງເດັກນ້ອຍ ອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 5 ປີ ລົງມາ 25%, ຕັ້ງແຕ່ປີ 2011 ຫາ 2017.¹ ຜົນໄດ້ຮັບເບື້ອງຕົ້ນຂອງການຄົ້ນຄວ້າການເຝົ້າລະວັງໂພຊະນາການທີ່ໄດ້ດຳເນີນໃນປີ 2022 ຍັງຢືນວ່າ ມີອັດຕາເດັກນ້ອຍທີ່ມີນ້ຳໜັກຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ ແລະ ຂາດສານອາຫານແບບຈ່ອຍຜອມ, ແມ່ຍິງໄວຈະເລີນພັນທີ່ມີນ້ຳໜັກຕໍ່າ ໄດ້ຫຼຸດລົງເມື່ອທຽບກັບອັດຕາດັ່ງກ່າວໃນປີ 2019. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ອັດຕາການຂາດສານອາຫານແບບລວງສູງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານໃນເດັກນ້ອຍ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ການໄດ້ຮັບສານອາຫານທີ່ຫຼາກຫຼາຍໃນກຸ່ມເດັກນ້ອຍ ແລະ ແມ່ຍິງແມ່ນຫຼຸດລົງໃນໄລຍະດຽວກັນ.² ບາງສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ເກີດການຂາດສານອາຫານໃນ ສປປ ລາວ ປະກອບມີ: ການເຂົ້າເຖິງອາຫານທີ່ຈຳກັດ, ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານໃນຄົວເຮືອນ ແລະ ອາຫານທີ່ມີໂພຊະນາການສູງພັດມີລາຄາແພງ, ສິ່ງທີ່ກ່າວມານີ້ ໄດ້ເພີ່ມທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນ ຍ້ອນມີການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ເຊິ່ງກາຍເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການແກ້ໄຂບັນຫາການຂາດສານອາຫານ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ມາຮອດເດືອນພຶດສະພາ 2022, ຄົວເຮືອນສ່ວນໃຫຍ່ (65%) ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານໃນລະດັບໃດຫນຶ່ງ, ເຊິ່ງອັດຕາສ່ວນຂອງຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ທ້າຍປີ 2021.³ ລາຍຮັບຂອງລັດຖະບານທີ່ຫຼຸດລົງຍ້ອນວິກິດການດ້ານສາທາລະນະສຸກທີ່ຜ່ານມາ ກໍ່ໄດ້ກາຍເປັນຂໍ້ຈຳກັດທີ່ລັດຖະບານບໍ່ສາມາດເພີ່ມການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການໃນຂະແໜງການຫຼັກຕ່າງ ໆ ຂຶ້ນ.

ໄລຍະນີ້ ເປັນເວລາທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງລົງທຶນປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບດ້ານໂພຊະນາການຢູ່ ສປປ ລາວ. ຈາກການວິເຄາະງົບປະມານ ແລະ ລາຍຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ ພ້ອມທັງສົມທຽບຕົວເລກເຫຼົ່ານີ້ກັບຄວາມຕ້ອງການຊັບພະຍາກອນ (ຕົ້ນທຶນ) ເຫັນວ່າ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ເຮົາຈະກຳນົດບູລິມະສິດ ແລະ ຂອດບັນຫາທີ່ສຳຄັນຕໍ່ກັບການປັບປຸງການຈັດສັນງົບປະມານໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພາກສ່ວນຜູ້ສະໜອງງົບປະມານ ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄຳໝັ້ນສັນຍາໃນການລົງທຶນ.

ການເຮັດການວິເຄາະງົບປະມານດ້ານໂພຊະນາການໃນ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ, ນັບແຕ່ປີ 2016 ຫາ 2019, ພົບວ່າ ປະເທດເຮົາຍັງເພິ່ງພາອາໄສການສະໜອງທຶນຈາກຜູ້ໃຫ້ທຶນດ້ານໂພຊະນາການຈາກພາຍນອກ, ທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນ ປະມານ 90% ຂອງການລົງທຶນດ້ານໂພຊະນາການທັງໝົດ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ເຮົາຍັງເຫັນວ່າ ປະເທດບໍ່ມີຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຈຳນວນງົບປະມານທີ່ຈັດສັນໃສ່ວຽກໂພຊະນາການໂດຍສະເພາະ; ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ວຽກງານໂພຊະນາການທີ່ສົ່ງຜົນໄດ້ຮັບສູງ ພັດບໍ່ໄດ້ຮັບການລົງທຶນ, ໃນຂະນະທີ່ກິດຈະກຳທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ໂພຊະນາການຕໍ່າ ພັດຍັງສືບຕໍ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.⁴ ຫຼັງຈາກທີ່ສຳເລັດການວິເຄາະງົບປະມານຄັ້ງຫຼ້າສຸດ ກໍ່ໄດ້

ມີສະພາບການຫຼາຍຢ່າງປ່ຽນແປງໄປ, ລວມທັງການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19, ໄດ້ມີການສ້າງແຜນປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດດ້ານໂພຊະນາການ NPAN ຫ້າປີ 2021–2025 ສະບັບໃໝ່ໃນຊ່ວງທີ່ໂຄວິດ-19 ກຳລັງລະບາດ. ບົດລາຍງານຫຍໍ້ສະບັບນີ້ ໄດ້ສືບຕໍ່ການວິເຄາະງົບປະມານຈາກຄັ້ງກ່ອນ ເພື່ອສຳຫຼວດເບິ່ງສະພາບການລົງທຶນດ້ານໂພຊະນາການໃນ ສປປ ລາວ ໃນປະຈຸບັນ. ຈຸດປະສົງເອກະສານສະບັບນີ້ ແມ່ນເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ ການລົງທຶນດ້ານໂພຊະນາການແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບໃດ, ແລະ ເພື່ອຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈວ່າ ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນບູລິມະສິດໂຕໃດແນ່ ນັບຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມມີການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດເປັນຕົ້ນມາ. ບົດລາຍງານຫຍໍ້ນີ້ ຈະເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ເປັນປະໂຫຍດເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການເພີ່ມການຈັດສັນງົບປະມານ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍເງິນໃສ່ກິດຈະກຳໂພຊະນາການທີ່ສ້າງຜົນໄດ້ຮັບສູງ ເພື່ອປັບປຸງສຸຂະພາບຂອງເດັກອ່ອນ, ເດັກ, ໄວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່, ເຊິ່ງຈະເປັນການສະໜັບສະໜູນການຟື້ນຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ ໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ໄວ ແລະ ຮອບດ້ານ.

© UNICEF Laos

1 ສູນສະຖິຕິລາວແຫ່ງຊາດ. 2018. ການສຳຫຼວດດັດສະນີໝາຍສັງຄົມລາວ II 2017, ບົດລາຍງານຜົນການສຳຫຼວດ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ: ສູນສະຖິຕິລາວແຫ່ງຊາດ ແລະ ອົງການຢູນິເຊັບ.
 2 ໃນລະຫວ່າງຮອບທີ່ 1 ໃນປີ 2019 ຫາ ຮອບທີ່ 3 ໃນປີ 2022, ອັດຕາການຂາດສານອາຫານແບບຈ່ອຍຜອມໃນເດັກນ້ອຍຫຼຸດລົງຈາກ 10% ຫາ 7%, ອັດຕາເດັກນ້ອຍນ້ຳໜັກຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານຫຼຸດລົງຈາກ 20% ຫາ 18% ແລະ ອັດຕາເມັດໜັກຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານ ຫຼຸດລົງຈາກ 10% ຫາ 8%. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ອັດຕາການຂາດສານອາຫານແບບລວງສູງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານໃນເດັກເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 24% ເປັນ 33% ແລະ ອັດຕາຄວາມຫຼາກຫຼາຍຕໍ່າສຸດຂອງອາຫານສຳລັບແມ່ຍິງກໍ່ຫຼຸດລົງຈາກ 32% ຫາ 27%.
 3 ກຸ່ມທະນາຄານໂລກ. 2022. ການຕິດຕາມສະຫວັດດີການຄົວເຮືອນໃນ ສປປ ລາວ: ບົດລາຍງານສະບັບທີ 5. ກຸ່ມທະນາຄານໂລກ. ມີຢູ່ໃນ: <https://thedocs.worldbank.org/en/doc/0540059f3db2a7bac78b780c428eba4-0070062022/original/WBLaoPDRSurveyBriefC19ImpactHr5.pdf>.
 4 ອົງການຢູນິເຊັບ. 2020. ງົບປະມານດ້ານໂພຊະນາການ 2016–2019: ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ. ມີຢູ່: <https://www.unicef.org/laos/media/7026/file/Nutrition%20Budget%20Brief%202016-2019%20-%20LAO%20PDR.pdf>.

ສະພາບການເງິນເຟື້ອໂພຊະນາການ

ເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ໂພຊະນາການ

GDP ຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຫຼຸດລົງໃນລະຫວ່າງປີ 2020–2022, ສົ່ງຜົນໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງລາຍຮັບຂອງລັດຖະບານ ກໍ່ຫຼຸດລົງໃນໄລຍະທີ່ມີການລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 ແລະ ໄລຍະທີ່ເສດຖະກິດກຳລັງຟື້ນຟູ. ອັນນີ້ເຮັດໃຫ້ງົບປະມານຂອງລັດໂດຍລວມ ໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກ 3,941.80 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ລົງມາເປັນ 2,849.90 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ. ໃນທຳນອງດຽວກັນ, ຈຳນວນລາຍຈ່າຍທັງໝົດຂອງພາກລັດ ກໍ່ຫຼຸດລົງຈາກ 3,407.86 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2020 ມາເປັນ 2,661.81 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2022. ແນວໃດກໍ່ດີ, ກໍ່ສັງເກດເຫັນວ່າ ຄວາມສາມາດໃນການເບີກຈ່າຍຂອງລັດຖະບານ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນຈາກ 86% ເປັນ 93% ໃນໄລຍະດຽວກັນ.

ຕາຕະລາງ 1: ຕົວຊີ້ບອກດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ໂພຊະນາການ ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ (ຄິດເປັນ US\$)

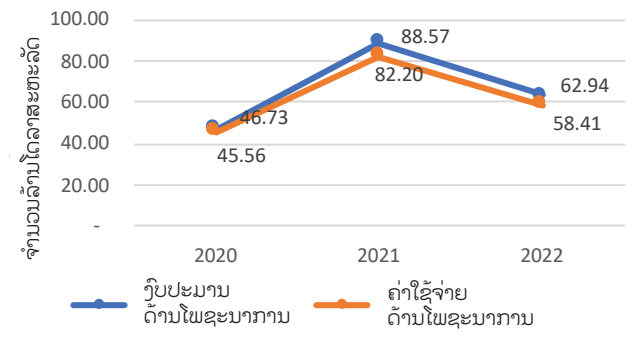
ຕົວຊີ້ບອກ	2020	2021	2022
GDP (ລ້ານ)	19,097	18,982	16,094
ງົບປະມານລັດ (ລ້ານ)	3,941.80	3,241.01	2,849.90
ລາຍຈ່າຍພາກລັດ (ລ້ານ)	3,407.86	3,027.95	2,661.81
ງົບປະມານດ້ານໂພຊະນາການ (ລ້ານ)	46.73	88.57	62.94
ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການ (ລ້ານ)	45.56	82.20	58.41
ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການ ຄິດເປັນ % ຂອງລາຍຈ່າຍພາກລັດ	1.34	2.71	2.19
ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການ ຕໍ່ຫົວຄົນ ຕາມລາຄາປະຈຸບັນ	6.33	11.26	7.89
ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການ ຕໍ່ຫົວຄົນ ຕາມລາຄາຄົງທີ່ (ຄິດໄລ່ຕາມລາຄາຫົວໜ່ວຍ ໃນປີ 2012)	4.94	8.49	6.03
ຈຳນວນປະຊາກອນ	7,214,000	7,314,000	7,417,116

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Nominal GDP ຈາກ AMRO ບົດລາຍງານການປຶກສາຫາລືປະຈຳປີ, ສປປ ລາວ – 2022, ງົບປະມານແຫ່ງຊາດ ຈາກແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ກະຊວງການເງິນ, ສປປລາວ ປີ 2020 – 2022, ງົບປະມານໂພຊະນາການ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍ ຄິດໄລ່ໂດຍທີມງານຊ່ຽວຊານຜູ້ຊຽມ ໄດ້ຂໍ້ມູນຈາກລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ, GDP deflator ແມ່ນມາຈາກ ປີ 2012 ຈາກຕົວຊີ້ວັດຂອງອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ ປີ 2022, ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB), 2022 ຄາດຄະເນປະຊາກອນ ຈາກສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, 2021; 1US\$=9,005 ກີບ ປີ 2020, 1US\$=9,745 ກີບ ປີ 2021, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ບົດລາຍງານເສດຖະກິດປີ 2021, ທະນາຄານກາງ, 1US\$=14,327.5 ກີບ ປີ 2022 https://www.bol.gov.la/en/External_Sectors.

ຂະໜາດ ແລະ ທ່າອ່ຽງການໃຊ້ຈ່າຍໂພຊະນາການ

ສຳລັບວຽກງານໂພຊະນາການຢູ່ ສປປ ລາວ ມີງົບປະມານທັງໝົດ 198.24 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນລະຫວ່າງປີ 2020 – 2022. ການຈັດສັນງົບປະມານດ້ານໂພຊະນາການ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 46.72 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2020 ເປັນ 88.57 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2021, ກ່ອນທີ່ຈະຫຼຸດລົງເປັນ 59.61 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2022. ນີ້ອາດຈະເປັນຍ້ອນມີຫຼາຍໂຄງການໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ຢູ່ໃນໄລຍະກະກຽມໂຄງການໃໝ່.

ຮູບສະແດງທີ 1: ທ່າອ່ຽງຂອງການຈັດສັນງົບປະມານ ແລະ ລາຍຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການ

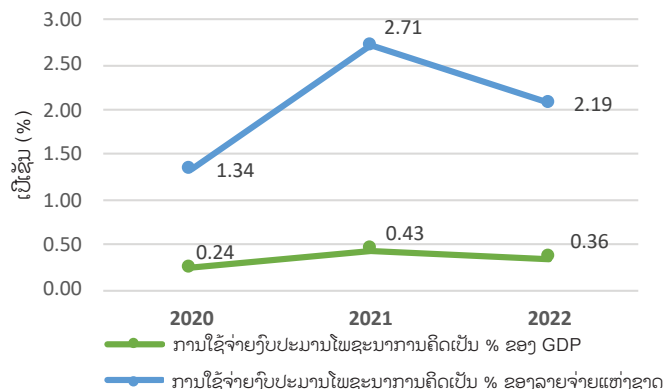

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການລາຍງານຈາກລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທີມງານຊ່ຽວຊານຜູ້ຊຽມ

ງົບປະມານທັງໝົດທີ່ມີຈຳນວນ 186.17 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ແມ່ນໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານໂພຊະນາການໃນ ສປປ ລາວ ຕະຫຼອດໄລຍະປີ 2020–2022. ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 45.56 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2020 ໄປເປັນ 82.20 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2021. ສ່ວນການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາ, ເມື່ອປຽບທຽບກັບປີ 2021, ເຫັນວ່າຫຼຸດລົງມາເປັນ 58.41 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2022, ເນື່ອງຈາກການຈັດສັນງົບປະມານ ໂດຍລວມແລ້ວມີຈຳນວນຫຼຸດລົງ.

ປະມານ 0.24% ຂອງ GDP ແມ່ນຖືກໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານໂພຊະນາການ ໃນປີ 2020, ເຊິ່ງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 0.43% ໃນປີ 2021. ໃນປີ 2022, ມັນໄດ້ຫຼຸດລົງເປັນ 0.36%. ສິ່ງນີ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ອັດຕາສ່ວນການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການທຽບໃສ່ GDP ຂອງ ສປປ ລາວ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ. ໃນລະຫວ່າງສົກປີ 2020–2022, ສັດສ່ວນການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການທຽບໃສ່ລາຍຈ່າຍແຫ່ງຊາດທັງໝົດ ມີພຽງແຕ່ 1.34% ຫາ 2.08%.

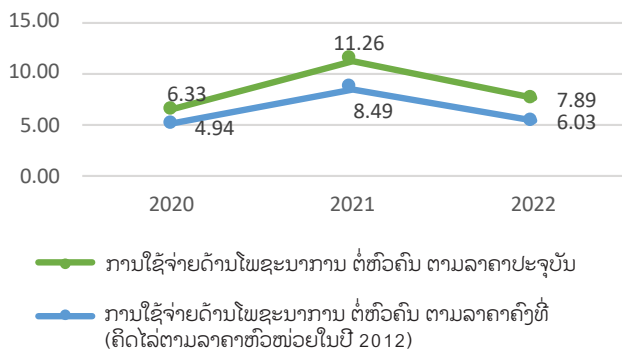
ຮູບສະແດງທີ 2: ທ່າອຸ່ງຂອງການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການທຽບກັບ GDP ແລະ ງົບປະມານລັດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການລາຍງານຈາກລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທີມງານຊ່ຽວຊານຜູ້ຊຽນ

ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການຕໍ່ຫົວຄົນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 6.33 ຫາ 11.26 ໂດລາສະຫະລັດ ອີງຕາມລາຄາຫົວໜ່ວຍທີ່ມີການເໜັງຕີງໃນໄລຍະປີ 2020 – 2021. ແຕ່ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ລາຄາຫົວໜ່ວຍບໍ່ມີການເໜັງຕີງ¹ (ລາຄາຫົວໜ່ວຍຄົງທີ່ຢູ່ປີ 2012) ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການຕໍ່ຫົວຄົນ ຢູ່ລະຫວ່າງ 4.94 ຫາ 8.49 ໂດລາສະຫະລັດ.

ຮູບສະແດງທີ 3: ທ່າອຸ່ງຂອງການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການຕໍ່ຫົວຄົນ ໃນເງື່ອນໄຂທີ່ລາຄາຫົວໜ່ວຍມີ ແລະ ບໍ່ມີການເໜັງຕີງ (US\$)

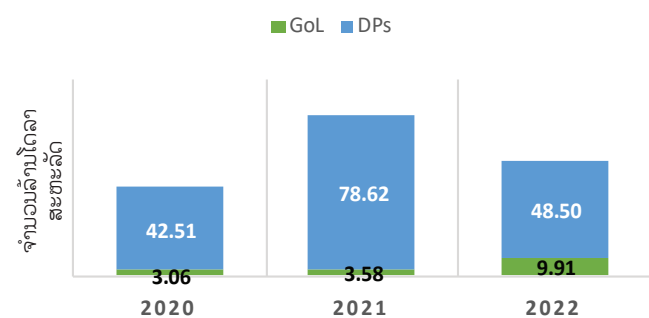
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການລາຍງານຈາກລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທີມງານຊ່ຽວຊານຜູ້ຊຽນ

ອົງປະກອບຂອງການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການ

ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການແຍກຕາມແຫຼ່ງທຶນ

ຮູບສະແດງທີ 4 ສະແດງໃຫ້ເຫັນການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການແຍກຕາມແຫຼ່ງທຶນໃນໄລຍະປີ 2020 – 2022. ລັດຖະບານແຫ່ງ ລາວ ໄດ້ໃຊ້ງົບປະມານ² 3.06 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2020 ເຊິ່ງມັນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 3.58 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2021 ແລະ 9.91 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2022. ໃນໄລຍະປີ 2020 ຫາ 2022, ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງລັດຖະບານກ່ຽວກັບໂພຊະນາການ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 7% ເປັນ 17%. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງວຽກງານໂພຊະນາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງການສຶກສາໃນປີ 2021 ແລະ ຂະແໜງກະສິກໍາ ໃນປີ 2022 ແມ່ນເຫດຜົນຫຼັກທີ່ພາໃຫ້ການໃຊ້ຈ່າຍພາກລັດເພີ່ມຂຶ້ນໃນສອງປີນີ້. ການໃຊ້ຈ່າຍພາກລັດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນໄລຍະທີ່ໂຄວິດ-19 ຍັງລະບາດຢູ່ ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄ່າໜັ້ນສັນຍາຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ທີ່ໃຫ້ບູລິມະສິດແກ່ວຽກງານໂພຊະນາການ.

ຮູບສະແດງທີ 4: ແຫຼ່ງທຶນສໍາລັບວຽກງານໂພຊະນາການ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການລາຍງານຈາກລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທີມງານຊ່ຽວຊານຜູ້ຊຽນ

ສັດສ່ວນລາຍຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນປີ 2020 ແມ່ນ 93%, ໃນປີ 2021 ແມ່ນ 96% ແລະ ໃນປີ 2022 ແມ່ນ 83%. ການເອື້ອຍອີງໃສ່ທຶນພາຍນອກຫຼາຍເກີນໄປ ເຮັດໃຫ້ການສະໜອງທຶນດ້ານໂພຊະນາເປັນບັນຫາ. ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫານີ້, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຕ້ອງກະກຽມແຜນການປະຕິບັດງານ ເພື່ອເພີ່ມແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນປະເທດສໍາລັບວຽກງານໂພຊະນາການ; ພ້ອມທັງໃຫ້ທິດຊີ້ນໍາຢ່າງມີຍຸດທະສາດ ເພື່ອນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນພາຍນອກໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດດ້ວຍການເຮັດວຽກແບບປະສານສົມທົບກັນ ແລະ ຈໍາກັດການເຮັດວຽກແບບຊໍ້າຊ້ອນ.

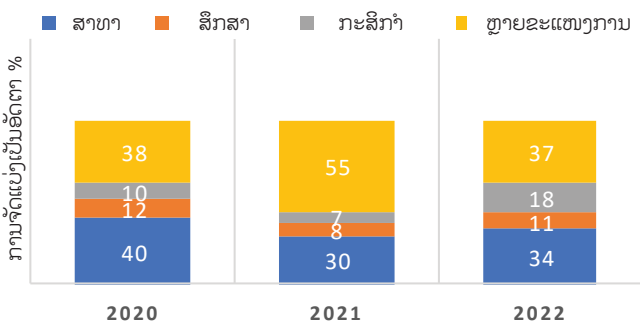
1 ລາຄາຫົວໜ່ວຍທີ່ມີການເໜັງຕີງໃນແຕ່ລະປີ ແມ່ນຂຶ້ນກັບອັດຕາແລກປ່ຽນໃນປີນັ້ນ. ຕົວຢ່າງ, ຂໍ້ມູນລາຄາປະຈຸບັນທີ່ສະແດງສໍາລັບ 1990 ແມ່ນອີງໃສ່ລາຄາໃນປີ 1990, ສໍາລັບ 2000 ແມ່ນອີງໃສ່ລາຄາໃນປີ 2000, ແລະອື່ນໆ. ຂໍ້ມູນຕາມລາຄາຄົງທີ່ສະແດງສໍາລັບແຕ່ລະປີ ແມ່ນອີງຕາມລາຄາພິມຖານຂອງປີໃດໜຶ່ງທີ່ຕົກລົງກໍານົດເອົາມາໃຊ້ຄິດໄລ່. ຂໍ້ມູນຕາມລາຄາຄົງທີ່ໃນບົດລາຍງານນີ້ ກໍານົດເອົາລາຄາໃນປີ 2012 ເປັນລາຄາຄົງທີ່. ຂໍ້ມູນລາຄາປະຈຸບັນປ່ຽນແປງໄປຕາມອິດທິພົນຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້. ລາຄາຄົງທີ່ ເຖິງນໍາໃຊ້ເພື່ອວັດແທກການເຕີບໂຕຕົວຈິງຂອງເສດຖະກິດ, ເຊັ່ນ: ການບັບປ່ຽນຂອງລາຄາຕາມຜົນກະທົບຂອງອັດຕາເງິນເຟີ້.

2 ການໃຊ້ຈ່າຍພາກລັດ ລວມມີລາຍຈ່າຍທີ່ໃຊ້ທຶນພາຍໃນເທົ່ານັ້ນ. ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍນອກ (ODA) ທີ່ຈ່າຍສົມທົບເຂົ້າໃນງົບປະມານລັດ ແລະ ຈ່າຍໂດຍກົງຈາກຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແມ່ນລວມເຂົ້າໄວ້ໃນຮ່ວງການໃຊ້ຈ່າຍຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ.

ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການແຍກຕາມຂະແໜງການ

ຮູບສະແດງທີ 5 ຊີ້ໃຫ້ເຫັນການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການທີ່ຄິດໄລ່ເປັນ % ຂອງຂະແໜງການຕ່າງ ໆ ໃນຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ. ໃນປີ 2020, 40% ຂອງລາຍຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການທັງໝົດ ແມ່ນໃຊ້ໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ແລະ 38% ໃຊ້ໃນວຽກງານໂພຊະນາການຫຼາຍຂະແໜງການ. ຮອດປີ 2021, 55% ຂອງການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການທັງໝົດ ແມ່ນໃຊ້ໃນວຽກງານໂພຊະນາການຫຼາຍຂະແໜງການ, ຕາມດ້ວຍ 30% ໃຊ້ໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ. ໃນປີ 2022, 37% ຂອງການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການທັງໝົດ ແມ່ນໃຊ້ໃນວຽກງານໂພຊະນາການຫຼາຍຂະແໜງການ ແລະ ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ (34%).

ຮູບສະແດງທີ 5: ອັດຕາ % ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການແຍກຕາມຂະແໜງການ ຈາກຈຳນວນເງິນເປັນລ້ານ (ໂດລາສະຫະລັດ)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການລາຍງານຈາກລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທີມຊ່ຽວຊານຜູ້ຊຽມ

ເນື່ອງຈາກວ່າ ໃນປະຈຸບັນຫຼາຍໂຄງການນຳໃຊ້ວິທີການເຮັດວຽກແບບໜຶ່ງດຽວ, ເຮັດໃຫ້ພາບລວມຂອງການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການ ໄດ້ຫັນໄປເປັນການໃຊ້ຈ່າຍຮ່ວມກັນຫຼາຍຂະແໜງການ ໃນຊຸມປີນີ້ ໆ ມານີ້. ອັນນີ້ອາດຈະສະທ້ອນເຖິງບູລິມະສິດຂອງບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາດ້ານໂພຊະນາການດ້ວຍວິທີການປະສານງານ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນຫຼາຍ ໆ ດ້ານ.

ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ: ໃນໄລຍະ 3 ປີມານີ້, ມີການໃຊ້ຈ່າຍປະມານ 62.28 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ສຳລັບວຽກງານໂພຊະນາການໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ, ເຊິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 18.25 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2020 ເປັນ 24.44 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2021, ຈາກນັ້ນກໍ່ຫຼຸດລົງຢູ່ທີ່ 19.60 ໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2022. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໂພຊະນາການ, ສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ ຂອງອົງການ USAID ໃນປີ 2021 ອາດເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ພາໃຫ້ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການເພີ່ມຂຶ້ນ. ສັດສ່ວນລາຍຈ່າຍພາກລັດ ກ່ຽວກັບວຽກງານໂພຊະນາການໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ກວມເອົາ 4.93% ໃນປີ 2020, 2.80% ໃນປີ 2021 ແລະ 3.21% ໃນປີ 2022.

ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການໃນຂະແໜງສຶກສາ: ໃນໄລຍະ 3 ປີມານີ້, ມີການໃຊ້ຈ່າຍປະມານ 18.48 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ສຳລັບວຽກງານໂພຊະນາການໃນຂະແໜງສຶກສາ, ເຊິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 5.33 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2020 ເປັນ 6.61 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2021 ແລະ 6.55 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2022. ສັດສ່ວນລາຍຈ່າຍພາກລັດກ່ຽວກັບວຽກງານໂພຊະນາການໃນຂະແໜງສຶກສາ ກວມ 11.76% ໃນປີ 2020, 28.91%

ໃນປີ 2021 ແລະ 19.62% ໃນປີ 2022. ຜົນສຳເລັດໂຄງການ LEAPS II ຂອງອົງການ USAID ໃນປີ 2021 ອາດເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ພາໃຫ້ການໃຊ້ຈ່າຍພາກລັດດ້ານໂພຊະນາການໃນຂະແໜງສຶກສາເພີ່ມຂຶ້ນ.

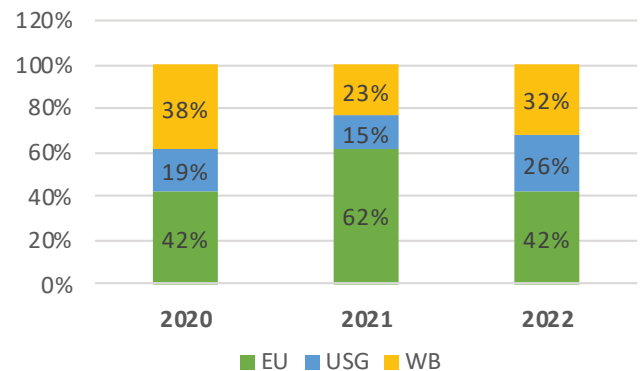
ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການໃນຂະແໜງກະສິກຳ: ໃນໄລຍະດຽວກັນ, ມີການໃຊ້ຈ່າຍປະມານ 20,83 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ສຳລັບວຽກງານໂພຊະນາການໃນຂະແໜງກະສິກຳ, ເຊິ່ງເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 4.46 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2020 ເປັນ 5.72 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2021 ແລະ 10.65 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2022. ກວມເອົາ 34.26% ໃນປີ 2020, 17.11% ໃນປີ 2021 ແລະ 75.06% ໃນປີ 2022. ສັດສ່ວນລາຍຈ່າຍພາກລັດກ່ຽວກັບວຽກງານໂພຊະນາການໃນຂະແໜງກະສິກຳ ຍັງຕ້ອງໄດ້ມີການຄົ້ນຄ້ວາອີກ.

ການໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບວຽກງານໂພຊະນາການຫຼາຍຂະແໜງ: ການໃຊ້ຈ່າຍໃນວຽກງານໂພຊະນາການຫຼາຍຂະແໜງ ມີຕັ້ງແຕ່ 17.52 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2020 ຮອດ 45.42 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2021 ແລະ 21.61 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2022. ບໍ່ມີບັນທຶກວ່າ ມີການໃຊ້ຈ່າຍພາກລັດສຳລັບວຽກງານໂພຊະນາການຫຼາຍຂະແໜງ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການໃຊ້ຈ່າຍໃນວຽກງານໂພຊະນາການຫຼາຍຂະແໜງໃນປີ 2021 ອາດມາຈາກການສະໜອງທຶນຈາກສະຫະພາບເອີຣົບ (EU), ຄາດວ່າການສະໜອງທຶນສຳລັບວຽກງານໂພຊະນາການຫຼາຍຂະແໜງການ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 11.37 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2020 ເປັນ 40.22 ໂດລາສະຫະລັດໃນປີ 2021. ໃນປີ 2022, ການສະໜອງທຶນໄດ້ຫຼຸດລົງ ເຊິ່ງອາດເປັນຍ້ອນວ່າຫຼາຍ ໆ ໂຄງການໂພຊະນາການຂອງ EU ແລະ ລັດຖະບານສະຫະລັດອາເມລິການໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.

ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການແຍກຕາມຜູ້ໃຫ້ທຶນ

ສະຫະພາບເອີຣົບ, ທະນາຄານໂລກ, ແລະ ອົງການ USAID ເປັນຜູ້ໃຫ້ທຶນໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນສຳຄັນເຂົ້າໃນວຽກງານໂພຊະນາການໃນ ສປປ ລາວ.

ຮູບສະແດງທີ 6: ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການ ແຍກຕາມຜູ້ໃຫ້ທຶນໃນແຕ່ລະປີຄິດເປັນ %

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການລາຍງານຜູ້ໃຫ້ທຶນຈາກສະຫະພາບ EU, WB ແລະ ເວັບໄຊທ໌ USG

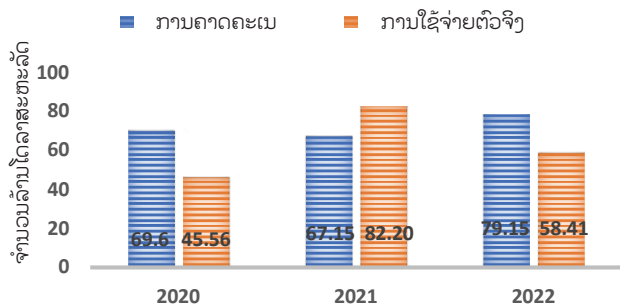
ໃນໄລຍະສາມປີທີ່ຜ່ານມາ, EU ເປັນຜູ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການຫຼາຍທີ່ສຸດໃນ ສປປ ລາວ, ຮອງລົງມາແມ່ນທະນາຄານໂລກ ແລະ ລັດຖະບານສະຫະລັດອາເມລິກາ. EU ໄດ້ສະໜອງທຶນຈຳນວນ 4.8 ລ້ານເອີໂຣ ໃນປີ 2020 ແລະ 12.4 ລ້ານເອີໂຣ ໃນປີ 2021 ເພື່ອ

ເປັນການສະໜັບສະໜູນງົບປະມານດ້ານໂພຊະນາການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການແຍກຕາມແຜນ NPAN 2016 – 2020 ແລະ NPAN 2021 – 2025

ແຜນ NPAN 2016 – 2020 ຄາດຄະເນວ່າຕ້ອງການທຶນຈຳນວນ 419 ຕື້ໂດລາສະຫະລັດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດັ່ງກ່າວໃນໄລຍະ 5 ປີ ແລະ ຄາດຄະເນວ່າຕ້ອງການທຶນຈຳນວນເງິນປະມານ 69.6 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ສຳລັບປີ 2020. ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ສາມາດໃຊ້ຈ່າຍພຽງແຕ່ 45.6 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2020. ເຊິ່ງສັງເກດເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າມີຊ່ອງຫວ່າງຢູ່ 35% ລະຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການນຳໃຊ້ທຶນໃນປີ 2020.

ຮູບສະແດງທີ 7: ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການ ແຍກຕາມການຄິດໄລ່ຕົ້ນທຶນຂອງແຜນ NPAN

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການລາຍງານຈາກລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ການຄິດໄລ່ຂອງທີມງານຊ່ຽວຊານຜູ້ຊຽນ

ແຜນ NPAN 2021 – 2025 ສະບັບຫລ້າສຸດ ຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການທຶນທັງໝົດເປັນຈຳນວນ 394.4 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາງານໂພຊະນາການທີ່ເປັນບູລິມະສິດໃນໄລຍະ 5 ປີ. ຄາດຄະເນວ່າຕ້ອງການປະມານ 67.2 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດໃນປີ 2021, ແລະ 79.2 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດໃນປີ 2022. ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການຕົວຈິງລື່ນກາຍການຄາດຄະເນ 22% ໃນປີ 2021 (ຄາດຄະເນວ່າງົບປະມານ 67.2 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ແຕ່ໃນຕົວຈິງແມ່ນຈ່າຍ 82.2 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ). ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ໃນປີ 2022, ເຫັນວ່າມີຊ່ອງຫວ່າງດ້ານການໃຊ້ຈ່າຍຢູ່ 30% (ຄາດຄະເນວ່າຈະຈ່າຍ 79.2 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ, ແຕ່ໃນຕົວຈິງແມ່ນຈ່າຍ 58.4 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ).

ຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມລະມັດລະວັງໃນເວລາທີ່ເຮັດການປຸງບຸກຄົນໃຊ້ຈ່າຍຕົວຈິງກັບຕົວເລກການໃຊ້ຈ່າຍຄາດຄະເນສຳລັບການປະຕິບັດແຜນ NPAN 2016 – 2020 ແລະ NPAN 2021 – 2025. ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເນື່ອງຈາກມີຂໍ້ມູນໜ້ອຍກ່ຽວກັບວິທີການທີ່ໃຊ້ຄາດຄະເນການໃຊ້ຈ່າຍຂອງແຜນ NPAN ສະບັບເກົ່າ. ໃນຂະນະທີ່ແຜນ NPAN 2021 – 2025 ໄດ້ຄາດຄະເນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນບູລິມະສິດເທົ່ານັ້ນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ລາຍງານໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ອາດຈະເປັນການຄາດຄະເນທີ່ສູງເກີນໄປ ເພາະວ່າລາຍຈ່າຍທັງໝົດທີ່ລາຍງານພາຍໃຕ້ແຜນງານໂພຊະນາການ ແມ່ນຖືກນຳໃຊ້ໃນການຄິດໄລ່.

ບົດລາຍງານຫຍໍ້ສະບັບນີ້ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດການວິເຄາະຊ່ອງຫວ່າງດ້ານທຶນຮອນທີ່ເໝາະສົມໄດ້ ເນື່ອງຈາກມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມຈຳກັດດ້ານວິທີການວິເຄາະ.

ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການແຍກຕາມກຸ່ມກິດຈະກຳ

ການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການທີ່ແຍກຕາມກຸ່ມກິດຈະກຳ ແມ່ນເປັນການສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນໃນການກຳນົດຈຸດສຸມສຳລັບການໃຊ້ຈ່າຍ. ບົດສະຫຼຸບງົບປະມານ (2016 – 2019) ທີ່ຜ່ານມາລາຍງານວ່າ 42.6% ຂອງລາຍຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການທັງໝົດ ແມ່ນມາຈາກກຸ່ມກິດຈະກຳທາງໂພຊະນາການທີ່ໄດ້ຜົນຮັບສູງ. ເນື່ອງຈາກໂຄງສ້າງຂໍ້ມູນບໍ່ລະອຽດ, ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດແຍກການໃຊ້ຈ່າຍຕາມກຸ່ມກິດຈະກຳໄດ້. ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການຄົ້ນຄວ້າເພີ່ມຕື່ມ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບການໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບແຕ່ລະກຸ່ມກິດຈະກຳ.

ການຈັດສັນທຶນຮອນເພື່ອຄວາມເທົ່າທຽມກັນ

ໃນ ສປປ ລາວ, ຜົນໄດ້ຮັບດ້ານໂພຊະນາການ ແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຢູ່ໃນແຕ່ລະແຂວງ. ຄວາມແຕກຕ່າງດັ່ງກ່າວຢູ່ໃນຂັ້ນແຂວງ ຊຶ່ງເຫັນເຖິງຄວາມຕ້ອງການດ້ານທຶນຮອນທີ່ບໍ່ເທົ່າກັນສຳລັບການປະຕິບັດແຜນງານໂພຊະນາການ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວາມແຕກຕ່າງໃນຈຳນວນເດັກນ້ອຍທີ່ຂາດສານອາຫານແບບລວງສູງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານພາຍໃນແຂວງໃດໜຶ່ງ ອາດຈະບໍ່ໄດ້ສະແດງອອກໃນອັດຕາ % ຂອງການຂາດສານອາຫານແບບລວງສູງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານຂອງແຂວງ. ໃນຈຳນວນ 18 ແຂວງທົ່ວປະເທດ, ມີ 11 ແຂວງທີ່ຖືກລະບຸວ່າ ມີອັດຕາການຂາດສານອາຫານແບບລວງສູງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານລະດັບສູງເຖິງ 30%. ເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ມີການຄົ້ນຄວ້າຕື່ມອີກ ເພື່ອປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນກ່ຽວກັບການແຈກຢາຍທຶນຮອນຕາມຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງແຕ່ລະແຂວງ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການຂາດສານອາຫານແບບລວງສູງບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ແບບຈ່ອຍຜອມ.

© UNICEF Laos

ການນຳພາ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແຜນງານດ້ານໂພຊະນາການ

- ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄວນສືບຕໍ່ຖືເອົາແຜນງານໂພຊະນາການເປັນບູລິມະສິດສຳຄັນ ເຊິ່ງຈຳເປັນຕ້ອງສະໜອງທຶນຮອນທີ່ໝັ້ນຄົງ ທັງຈາກແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ໃຫ້ໄດ້ໃນລະດັບດຽວກັນທີ່ເຮັດໃນປະຈຸບັນ.
- ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ກຳນົດມາດຕະຖານ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ກົງກັນກັບບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານໂພຊະນາການ (ກິດຈະກຳໃດທີ່ສົ່ງຜົນທາງໂພຊະນາການທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ) ເພື່ອໃຫ້ສາມາດບັນທຶກການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ອັນນີ້ຄວນລວມເຖິງການຕົກລົງກ່ຽວກັບສັດສ່ວນງົບປະມານສຳລັບວຽກງານໂພຊະນາການທີ່ສົ່ງຜົນທາງອ້ອມ ວ່າຄວນເປັນທີ່ໃດ ແລະ ການສ້າງຮ່ວງງົບປະມານສຳລັບວຽກງານ/ໂຄງການ ທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ວຽກງານດ້ານໂພຊະນາການ ເໝືອນດັ່ງທີ່ຈັດສັນງົບປະມານໃຫ້ວຽກງານໂພຊະນາການທາງກົງ.
- ບັບປຸງການຄຸ້ມຄອງແຜນງານໂພຊະນາການ ໂດຍໃຫ້ມີລະບຽບການທີ່ເປັນຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ລັດຖະບານມີການລາຍງານກ່ຽວກັບການໃຊ້ຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ກອງເລຂາຄະນະຂອງກຳມະການໂພຊະນາການແຫ່ງຊາດ (NNC) ຄວນມີບົດບາດໃນການນຳພາການສ້າງແຜນປະຈຳປີສຳລັບການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຫຼາຍຂະແໜງ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ແຜນການຂອງບັນດາຂະແໜງການສອດຄ່ອງກັບແຜນ NPAN 2021–2025, ຄວນລວມເອົາຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ, ກິດຈະກຳ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດ, ແຜນການ ແລະ ງົບປະມານຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງຢູ່ໃນຂະແໜງການນັ້ນ ໆ .
- ເສີມສ້າງຄວາມສາມາດດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດຂອງສູນໂພຊະນາການ (NC), ລວມທັງກອງເລຂາດ້ານໂພຊະນາການຢູ່ກະຊວງຕ່າງ ໆ ເພື່ອວາງແຜນ ແລະ ຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການຊັບພະຍາກອນທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ່າງ ໆ ດ້ານໂພຊະນາການຂອງຂະແໜງການ.
- ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ຊຸກຍູ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການເງິນ ກ່ຽວກັບການວາງແຜນ, ການຂຶ້ນງົບປະມານ ແລະ ການຕິດຕາມລາຍຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການທີ່ເໝາະສົມໃນການເສີມສ້າງບົດບາດການເປັນ NNC ຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ຄວນພິຈາລະນາການວາງເປົ້າໝາຍ ແລະ ການຈັດຫາທຶນຮອນ ເພື່ອສະໜອງງົບປະມານສຳລັບວຽກງານດ້ານໂພຊະນາການ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການຈັດສັນທຶນຂອງວຽກງານໂພຊະນາການໃຫ້ກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານໂພຊະນາການ.

ຍົກສູງການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ແລະ ຂໍ້ມູນການເງິນ

- ຈັດຕັ້ງໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຕິດຕາມລາຍຈ່າຍດ້ານໂພຊະນາການໂຕໃໝ່ ທີ່ພັດທະນາໂດຍ EU ໃນທຸກ ໆ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອບັບປຸງການຕິດຕາມລາຍຈ່າຍປະຈຳສຳລັບວຽກງານໂພຊະນາການ ໃນອົງການຈັດຕັ້ງລັດທຸກ ໆ ຂຶ້ນ ແລະ ທຸກ ໆ ແຫຼ່ງທຶນ.
- ນຳໃຊ້ວິທີການຈັດສັນງົບປະມານທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ເຊັ່ນ: “Optima Nutrition”¹, ໃນການຕັດສິນໃຈ ວ່າຈະນຳໃຊ້ທຶນຮອນທີ່ມີໜ້ອຍນີ້ແນວໃດເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຜົນໄດ້ຮັບດ້ານໂພຊະນາການທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນ. ບັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມໃຫ້ເອື້ອອຳນວຍຕໍ່ການສະໜອງທຶນສຳລັບວຽກງານໂພຊະນາການໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
- ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄວນສ້າງຂໍ້ແນະນຳມາດຕະຖານສຳລັບການຂຶ້ນງົບປະມານ, ແບບຟອມສຳລັບຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ ແລະ ຂໍ້ມູນທຽບຖານຫຼັກ ໆ ສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງວຽກງານໂພຊະນາການໃນຂະແໜງການຕ່າງ ໆ , ເພື່ອໃຫ້ສາມາດປຽບທຽບງົບປະມານສຳລັບວຽກງານດ້ານໂພຊະນາການໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກະຊວງຕ່າງ ໆ ເພື່ອໃຫ້ສືບຕໍ່ຕັ້ງໃຈເຈລະຈາ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການຈັດສັນທຶນຮອນໃຫ້ແກ່ວຽກງານດ້ານໂພຊະນາການ. ຄວາມຕ້ອງການທຶນຮອນໃນແຕ່ລະປີ ຄວນຈະຖືກລະບຸໄວ້ໃນແຜນການຂອງຂະແໜງການທີ່ມີການຄິດໄລ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ງົບປະມານໄວ້ພ້ອມ.
- ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານໂພຊະນາການ ຄວນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບວິທີການແບບໜຶ່ງດຽວ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳເພື່ອໃຫ້ນຳໃຊ້ວິທີການເຮັດວຽກງານຮ່ວມກັນຫຼາຍຂະແໜງການ ໃຫ້ໄດ້ປະໂຫຍດສູງສຸດ.
- ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຄວນກຳນົດວິທີການເພື່ອຊຸກຍູ້ການຮ່ວມມືຫຼາຍຂະແໜງການ ແລະ ການປະສານງານກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາເພື່ອເພີ່ມການສະໜັບສະໜູນດ້ານງົບປະມານ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານດ້ານໂພຊະນາການ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າ ບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບວຽກງານໂພຊະນາການທີ່ແຜນ NPAN ແລະ ຂະແໜງການຖືເປັນບູລິມະສິດສຳຄັນ.
- ພິຈາລະນາທົດລອງວິທີການໃໝ່ ແລະ ຂະຫຍາຍວິທີການທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອຍົກສູງລາຍຮັບດ້ານໂພຊະນາການ ແລະ ບັບປຸງການນຳໃຊ້ທຶນຮອນສຳລັບວຽກງານໂພຊະນາການໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ລວມທັງການໝູນໃຊ້ພາກເອກະຊົນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງການເປົກຈ່າຍເງິນທຶນເພີ່ມຕື່ມສຳລັບແຜນງານ ແລະ ວຽກງານດ້ານໂພຊະນາການອົງຕາມຜົນຂອງການປະຕິບັດງານ.

1 Optima Nutrition ເປັນເຄື່ອງມືຕິດຕາມຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ ທີ່ສາມາດໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ປະຕິບັດໄດ້ຈິງໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຈັດສັນງົບປະມານໃນປະຈຸບັນ ທີ່ ຄາດຄະເນງົບປະມານທີ່ຕ້ອງການສຳລັບຫຼາຍ ໆ ແຜນງານດ້ານໂພຊະນາການ. ວິທີການດັ່ງກ່າວ ມີຂໍ້ມູນດ້ານພູມສັນຖານເພື່ອໃຫ້ສາມາດຈັດສັນເງິນທຶນສຳລັບຫຼຸດຜ່ອນການຂາດສານອາຫານແບບລວງສູງໄດ້ມາດຕະຖານ, ການຂາດສານອາຫານແບບຈ່ອຍຜ່ອມ, ພະຍາດເລືອດຈາງ ຫຼື ການເສຍຊີວິດໃນເດັກນ້ອຍອາຍຸຕ່ຳກວ່າຫ້າປີ ໃນລະດັບທົ່ວປະເທດ ແລະ ພາກພື້ນ. ສຳລັບລາຍລະອຽດເພີ່ມຕື່ມ, ກະລຸນາເບິ່ງ [Optima | Nutrition | Home \(optimamodel.com\)](http://Optima.Nutrition | Home (optimamodel.com))